

PRZYWIĘZOWANIE (4) sb n

o prawdopodobnie jasne (tak w -owanie); -a- (2) *Mącz, CzechRozm*, -ã- (1) *BudBib*; e z tekstu nieoznaczającego é.

sg G przywięzowani(a) (1). ◇ D przywięzowaniu (1). ◇ A przywięzowani(e) (1). ◇ I przywięzowani(e)m (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

I. Rzeczownik od „przywięzować” [czego] (3) : Tlumoczkow sukna Lvnłkiego czarnego, do teize poszczeli czarnei ieft 8 V kałde⁸⁰ do fnurowania ieft fnur iadwabni czarni. A do prziwiezowania tichze tłumoczkow w Colebcze, v kałde⁸⁰ tłumoczka. na rogach ieft fnurow jadwabnich czarnich 4 *WyprKr* 98.

Przen: Stawanie się jednością z czymś (o Eucharystii) (1) : Christus tę spráwę kazał czynić ná przypominanie swoie: toć nie ná przemienienie/ ábo pod/ ábo przy/ ábo w chleb y wino ciála fwego y krwi zamykanie/ y przywięzowanie *CzechRozm* 264v.

a. O pędach winorośli: przywiqzywanie do podpory (1) : Macerare vimina, Rokićinę zmiękczyć ku przywięzowaniu winnic. *Mącz* 202c.

II. Rzeczownik od „przywięzować się”; przen (1) :

Wyrażenie: »do słow przywięzowanie« = *ściśle trzymanie się podstawy przekładu (1):* Naprzod wiedz o tem [czytelniku]/ żelmy oto vsiłowali/ ábychmy nic nie przyczyniali/ áni vmnieyřzali/ ále żebychmy słowo słowem wyrázili. Bo acz tákie tłumaczenie pólpolicie superřtyciã/ lub zbytnim do słow przywięzowaniem zowã/ wřzakże nas łam Bog tak owey Superřtycyi vczy/ gdzie ták mowi/ nieprzyczyniřz knie^{mv} áni vbãwiřz od niego. *BudBib* b3v.

Cf PRZYWIĘZOWAĆ, PRZYWIĘZOWAĆ SIĘ